

Sensoji: Bijzonderheden van de oudste tempel van Tokio

Sensoji, met bijna anderhalve millennia geschiedenis, is de oudste tempel in Tokio.. Het beschikt over de grootste souvenirmarkt van Tokio, evenals misschien het meest opzichtige ontmoetingspunt - de Kaminarimon-poort met de enorme rode chochin-lantaarn ..

Sensoji-tempel: het begon allemaal in de rivier

De Sensoji-tempel was de reden dat het onbeduidende dorp Asakusa een stad werd. Ieyasu, de Tokugawa-shogun die de grote stad Edo creëerde en het de feitelijke hoofdstad van Japan maakte in de vroege jaren 1600, zag in Sensoji een zeer handige symboliek.

Omdat hij de zwaarste krijgsheer van zijn tijd was, had hij alle hulp nodig die hij van de goden en Boeddha's kon krijgen. Volgens de oude geomantie komen potentiële indringers uit het noordoosten of het zuidwesten, de voorste en achterste "demon gates".

Sensoji-tempel was de bewaker van de noordoostelijke poort en de Zojoji-tempel in Shiba, nabij de

Tokyo Tower, zorgde voor het zuidwesten; Ieyasu maakte ze allebei zijn familietempels. Toen dit gebeurde, was de Sensoji-tempel al 1000 jaar oud. In de kronieken wordt het gesticht in 628 na Christus door een van deze verhalen waar legendes en religies over zijn gemaakt: tijdens

het vissen in de Sumida-rivier in de ochtend van 18 maart vingen de broers Hinokuma Hamanari en Takenari een klein gouden beeld van de Boeddhistische godheid Kannon.

Ze probeerden het kwijt te raken, maar het bleef maar komen, dus besloten ze het te houden. Toen ze terugkwamen in het dorp, lieten ze het zien aan een van de hoofdmannen Haji no Nakatomo, die een vrome boeddhist was die begreep wat het was en een tempel bouwde om het te huisvesten. De tempel was natuurlijk Sensoji. "Senso" is een andere lezing van de karakters voor "Asakusa" en "ji" is "tempel".

Het wonderbaarlijke beeld werd een lokale legende en al snel kwamen pelgrims uit heel Japan binnenstromen; sommigen van hen waren onderscheiden Boeddhistische leiders en adverteerden hun bezoeken aan hun volgelingen deden ook geen pijn. Het enige wat ontbrak was de steun van de samoerai en dit kwam later in de 10e en 11e eeuw toen nobele krijgsheren van de machtige Taira- en Minamoto-families op bezoek kwamen en hielpen bij het bouwen / herbouwen van verschillende delen van het tempelcomplex. Een van hen, Taira no Kinmasa, is verantwoordelijk voor zowel de Kaminarimon-poort als de tweede grootste poort, de Hozomon.

De Sensoji-tempel (en Asakusa - hun verhalen gaan altijd samen) bloeide echt tijdens de Edo-periode, eerst toen Ieyasu het tot zijn familietempel maakte en nog meer toen hij het in 1625 'buiten dienst' stelde.

Met zijn status als 'shogun's tempel' verdwenen, de stedelingen van de nieuwe stad voelden zich er dichterbij. Toen de autoriteiten besloten om naar Edos 'reeds beroemde rosse buurt, Yoshiwara, te verhuizen (dit gebeurde in 1657 omdat een brand de oorspronkelijke Yoshiwara in de buurt van Nihonbashi had vernietigd), nam de menigte toe. Bijgevolg werd Asakusa het centrum van de stad en werd de Sensoji-tempel nog groter en rijker. Het was toen dat de tempel zoals we die vandaag kennen voor het eerst werd gebouwd, door Ieyasu's kleinzoon, Iemitsu, de derde Tokugawa-shogun.

Staande bij de poort van Sensoji-tempel

Er zijn veel manieren om Sensoji te bezoeken en de tempel en de omgeving te waarderen, maar de

standaard is om te beginnen bij de Kaminarimon-poort en omhoog te gaan. De twee beelden die het bewaken zijn van de twee nogal obscure goden Fujin-sama en Raijin-sama, respectievelijk 'god van de wind' en 'god van de donder en bliksem'. De laatste (d.w.z. de linker) heeft zijn naam aan de

poort gegeven omdat een andere lezing van "rai" "kaminari" is. Dit is overigens wat de personages op de grote rode lantaarn zeggen: "Kaminarimon" of "Thundergate". Als je door de poort gaat, kijk dan onder de voet van de lantaarn - daar zal je een draak verstopten! Dit komt omdat de officiële naam van Sensoji-tempel 'Kinryuzan' of 'Gouden Drakenberg' is; hetzelfde staat op de groene plaat boven de lantaarn.

De straat vol met winkels (meestal souvenirs maar ook gewone winkels, sommige meer dan 100 jaar oud) is Nakamise Dori, wat 'in de straat' betekent, d.w.z. op het tempelterrein. Ze lijken misschien een recente uitvinding om je te helpen je toeristische dollars kwijt te raken, maar de Nakamise gaat eigenlijk ver terug: je kunt het vinden in pelgrimsgidsen uit de tijd van Edo. Blijkbaar waren de 18e-

eeuwse Edoïtes net zo ondernemend als de 21e-eeuwse Tokyoïtes en de 18e-eeuwse pelgrims waren net zo consumentistisch als we vandaag zijn!

Bij de tweede poort van de Sensoji-tempel

Nadat je Denpoin bent gepasseerd, heb je bijna het echte ding bereikt: de Hozomon, de werkelijke hoofdboort van de Sensoji-tempel (oorspronkelijk uit de vroege 10e eeuw zoals de Kaminarimon, maar natuurlijk herbouwd) en links de Goju no To-vijf verdiepingen pagode (er zijn er maar een paar in Tokio dus neem veel foto's!)

De pagode, ook uit de 10e eeuw, is altijd gesloten voor bezoekers omdat het een begraafplaats is. Het bevat herdenkingstabletten van duizenden gezinnen en individuen, dus je kunt de binnenkant ervan alleen zien als je kunt bewijzen dat je familie hebt, zogezegd, en zelfs dan alleen tijdens zeer specifieke tijden van het jaar.

Naast de pagode staat de Hozomon met zijn twee Nio-beelden / beschermers. Het verhaal gaat dat de modellen voor hen 1960 sumoworstelaars Kitanoumi (links) en Myobudani Kiyoshi (rechts) waren. De beeldhouwer die het juiste beeld heeft gemaakt, komt uit de stad Murayama in de prefectuur Yamagata. Om hem te eren en het feit dat Sensoji zo vriendelijk was om hem de mogelijkheid te bieden zijn werk te presenteren (op zo'n grandioze manier!), komen 800 inwoners van Maruyama om de paar jaar bij elkaar en creëren een paar enorme waraji-strandsandalen - je zult bekijk ze aan de achterkant van het hek maar kom niet te dichtbij: ze wegen elk ongeveer 2,5 ton!

Nadat je de Hozomon-poort bent gepasseerd, heb je de juiste Sensoji bereikt, de hoofdtempel (Hondo of Kannon-do) herbergt nog steeds het standbeeld van Kannon dat de vissers 1400 jaar geleden vonden (of zo zeggen ze: het standbeeld was naar verluidt zo stralend dat ze begraven het in de grond in de Sensoji-tempel en sindsdien heeft niemand het meer gezien). De winkels aan beide

zijden van het laatste stuk verkopen de officiële Sensoji-merchandise: omamori-amuletten, rollen, wierook om te branden bij de enorme brander voor de trappen van de tempel, boeken over de tempel (in het Japans) en omikui-fortuinen. Als je niet op een bepaald souvenir staat, is iets daar goedkoper en waardiger als een gespreksonderwerp. Persoonlijk zou ik gaan voor de goshuin-kalligrafie met de rode stempel van de tempel en de datum van je bezoek: het geldt voor ¥ 500 en het is speciaal voor jou geschreven door de priesters van de tempel.

Sensoji: Het ding zelf

De openingstijden van Hondo (de belangrijkste tempel) zijn 06: 00-17: 00 en het is echt de moeite waard om de trap op te gaan en rond te dwalen. Als u dat doet, vergeet dan niet omhoog te kijken: enkele van de grootste kunstwerken uit de collectie van Sensoji zijn direct op het plafond geschilderd of hangen aan het bovenste gedeelte van de muren. De ruimte waar de diensten plaatsvinden, is ook open en u kunt kijken, maar meestal bent u niet toegestaan binnen te komen. Als je het echter wilt proberen, bevindt de ingang zich aan de rechterkant en is er altijd een bewaker die je van informatie voorziet.

Als je Hondo verlaat, zijn er twee manieren om te gaan: als je rechts gaat, is er Asakusa Jinja, het Shinto-heiligdom waar de drie mannen die verantwoordelijk zijn voor de oprichting van Sensoji worden vereerd. (Herinner je de twee vissers en hun dorpsoudsten? Zij zijn degenen, vandaar dat de top van Asakusa Jinja drie netten symboliseert die ze gebruikten om het standbeeld te vangen.) Hier, trouwens, je hebt de unieke mix van religies in Japan: het standbeeld wordt aanbeden in Sensoji en de mensen die het hebben gevonden, zijn verankerd in de Jinja en de twee zijn niet verwant - ze behoren zelfs niet tot hetzelfde geloof!

Als je naar links gaat, kom je bij wat er over is van Sensoji's ooit enorme compound. Het meeste is verdwenen, maar er zijn nog een paar zalen zoals de Yogodo met een prachtige kleine tuin met de oudste stenen brug van Tokio (gemaakt in 1618), de Yakushido en de Awashimado, allemaal gebouwd in de Edo-periode om verschillende boeddhistische heiligen te huisvesten en helpen verschillende highbrows, (shoguns inbegrepen) verzoening voor hun zonden.

Verlaat de Sensoji-tempel echter niet zonder de linkerkant te verkennen. Naast Asakusa Jinja is er ook Bentendo op een kleine heuvel met een enorme bel, een van Edo's zes uur klokken (nu is het slechts één keer om 06:00 geslagen) en de tuin met de beelden - de meest indrukwekkende zijn twee "Boeddha's" (goed, Bodhisatvas, soort van heiligen), uit 1687. Links is Seishi en rechts, Kannon; ja dezelfde Kannon waar Sensoji aan is gewijd (dus zelfs als je het werkelijke beeld niet te zien krijgt, krijg je te zien hoe Kannon er zogenaamd uitziet). Controleer ook voordat je Nakamise Dori opnieuw binnengaat de wassingfontein met het prachtig gedetailleerde bronzen beeld van de drakenkoning. Waarom wrijf je niet wat rook van de enorme wierookbrander naar een deel van je lichaam dat pijn kan doen? Het zou het beter moeten laten voelen. Ik zal geen commentaar geven op het feit dat de meeste Japanners het op hun hoofd wrijven!

Dus daar heb je het: de basis van Sensoji, de oudste tempel van Tokio en de reden dat Asakusa bestaat. Het ziet eruit als een toeristisch, maar het is nog steeds het hart van een zeer levendige gemeenschap die al meer dan 500 jaar met bezoekers samenleeft.

De lokale bevolking is over het algemeen vriendelijk (soms worden ze het zat dat duizenden mensen ze elke dag fotograferen) en ze geven je graag informatie over de tempel en de faciliteiten als je daarom vraagt.

Er zijn ook honderden winkels, restaurants en cafés in de buurt om aan bijna elke behoefte te voldoen en de beste manier om het gevoel te krijgen, d.w.z. door rond te lopen en mensen te kijken, is gratis! Zelfs als andere aspecten van Tokio meer naar je smaak zijn, zou het zonde zijn om het te missen.

Photo's van Grigoris Miliareisis